

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., zastúpenej advokátskou kanceláriou F., so sídlom v B., proti povinnému **J. Š.**, bývajúcemu **Š.**, o vymożenie **943,74 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 11 Er 740/2010, o dovolaní a odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 22. apríla 2014 sp. zn. 5 CoE 182/2013, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 22. apríla 2014 sp. zn. 5 CoE 182/2013 **z a s t a v u j e .**

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a .**

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 22. apríla 2014 sp. zn. 5 CoE 182/2013 **o d m i e t a .**

Povinnému náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Senica poveril súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu na základe rozhodcovského rozsudku z 10. mája 2010 sp. zn. S. Stáleho rozhodcovského súdu, ktorý zriadila S. (ďalej len „označený rozhodcovský rozsudok“).

Uznesením z 20. novembra 2012 č. k. 11 Er 740/2010-17 Okresný súd Senica exekúciu zastavil a žiadnemu z účastníkov konania nepriznal právo na náhradu trov exekučného konania. Súd prvého stupňa mal za preukázané, že oprávnená s povinným uzavreli zmluvu o úvere, na základe ktorej oprávnená poskytla povinnému finančné prostriedky a povinný sa zaviazal poskytnuté finančné prostriedky splatiť v dohodnutých splátkach. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj Všeobecné obchodné podmienky

poskytnutia úveru, ktoré obsahovali rozhodcovskú doložku. Rozhodcovská doložka nebola zmluvnými stranami dojednaná individuálne a spotrebiteľ nemal na výber, mohol len zmluvu ako celok prijať alebo ako celok odmietnuť. Ďalej uviedol, že rozhodcovská doložka je v zmysle § 53 ods. 1 písm. r/ Občianskeho zákonníka neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Neplatná rozhodcovská doložka nemohla platne založiť právomoc rozhodcovského súdu vo veci rozhodnúť. Na základe uvedeného dospel okresný súd k záveru, že exekúciu je potrebné zastaviť.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Trnave uznesením z 22. apríla 2014 sp. zn. 5 CoE 182/2013 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil, návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol a povinnému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd uviedol, že v danom prípade bola medzi zmluvnými stranami uzatvorená spotrebiteľská zmluva, a preto súd prvého stupňa správne postupoval, keď túto podrobil súdnej kontrole a zisťoval, či plnenie uplatnené v tomto konaní sa nevymáha na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky. Táto zmluva sa uzatvárala vo viacerých prípadoch a rovnako je z nej zrejmé, že spotrebiteľ jej obsah podstatným spôsobom neovplyvnil. Zdôraznil, že rozhodcovská doložka, aká bola dojednaná v predmetnej zmluve o úvere, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keďže túto si spotrebiteľ individuálne nedojednal a celkom zjavne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a to v neprospech spotrebiteľa. Nakoľko predmetná rozhodcovská doložka, s poukazom na uvedenú argumentáciu, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, v zmysle § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka je neplatná a keďže medzi zmluvnými stranami nebola platne uzavretá rozhodcovská zmluva, nebola daná právomoc rozhodcovského súdu vo veci rozhodnúť. Na základe uvedených dôvodov uznesenie okresného súdu ako vecne správne v celom rozsahu potvrdil. V otázke prerušenia konania dospel k záveru, že neexistuje potreba obrátiť sa predbežnou otázkou výkladu na Súdny dvor EÚ a tento návrh zamietol.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená odvolanie (vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania), ktorým žiadala napadnuté rozhodnutie v označenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená aj dovolaním. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ďalej navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia a konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu

dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Následne v dovolaní uviedla, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 O.s.p., keď súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.); ten kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O.s.p.); v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.); sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.); súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Ďalej uviedla, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a tiež aj to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 17/2013, 2 Cdo 83/2013, 2 ECdo 20/2013, 2 CoE 28/2013, 2 ECdo 114/2013, 2 CoE 46/2013, 2 ECdo 178/2013, 2 ECdo 225/2013, 2 CoE 68/2013, 2 ECdo 313/2013, 2 CoE 115/2013, 2 ECdo 26/2014, 2 CoE 122/2014, 2 ECdo 27/2014, 2 CoE 26/2014, 2 ECdo 57/2014, 2 CoE 41/2014, 2 ECdo 74/2014, 2 CoE 54/2014, 2 ECdo 76/2014, 2 CoE 67/2014, 2 ECdo 122/2014, 2 CoE 87/2014, 2 ECdo 161/2014, 2 CoE 113/2014, 2 ECdo 178/2014, 2 CoE 126/2014, 1 ECdo 209/2013, 1 CoE 59/2013, 4 ECdo 274/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 200/2014, 4 CoE 90/2014, 5 ECdo 238/2013, 6 ECdo 75/2013, 6 CoE 76/2013, 7 ECdo 75/2014, 7 CoE 42/2014, 7 ECdo 148/2014, 7 CoE 93/2014, 8 ECdo 145/2014, 8 CoE 82/2014, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. mája 2015

JUDr. Martin Vladik, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová